

[Chr. Thomsen.]

visning til bestemmelser om eventuelle smitsomme sygdomme.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag; jeg tror ikke, der kan være stor uenighed her i tinget om, at det bør gennemføres, men jeg vil alligevel anse det for rigtigst, at det gennemdrøftes i et udvalg.

Henry Hansen: Det foreliggende lovforslag har det dobbelte formål at ophæve lov nr. 61 af 7. april 1899, den såkaldte oldenborreløve, og at videreføre og udvide bestemmelserne i lov nr. 140 af 1. juli 1927 om plantesygdomme og skadedyr.

Fra venstres side er vi enige i, at der ikke mere er brug for oldenborreløven. At der har været det engang, må man indrømme, når man hører, at der alene i et enkelt år, nemlig i 1887, blev indsamlet ikke mindre end 3 700 t her i landet, men nu er oldenborrebekæmpelsen ikke længere noget problem, og skulle den endelig blive det igen, så findes der jo andre og mere tidssvarende midler end den gammeldags håndindsamling. Vi kan altså tiltræde, at denne lov bortfalder.

Vi kan også i princippet tiltræde, at bestemmelserne i lov nr. 140 af 1. juli 1927 om plantesygdomme og skadedyr videreføres og eventuelt udvides, men der er adskillige enkeltheder i loven, som vi ønsker drøftet i et udvalg. Det er i høj grad en bemyndigelseslov, der her er foreslået, og der er oven i købet tale om at udvide bemyndigelserne i forhold til den gamle lov. I virkeligheden kan landbrugsministeren, hvis denne lov vedtages, træffe meget vidtgående foranstaltninger, ganske vist, som det hedder, efter forhandling med de interesserede hovedorganisationer.

Der er i den skriftlige fremsættelsestale bl. a. antydning af forbud mod kartoffeldyrkning inden for visse områder, hvor kartoffelålen har nogen udbredelse. Jeg synes, man skal være lidt forsigtig med at fastsætte regler og forbud, som er vanskelige

at overholde, og hvis overholdelse det måske også vil være vanskeligt at kontrollere, men jeg erkender, at der her er et dobbelt hensyn at tage. På den ene side hensynet til eksporten og på den anden side hensynet til de mange små haveejere, som nu engang synes, at de kartofler, de kan gå ud og hente i deres egen lille have, smager bedst, og som nødigt vil undvære den hobby, som kartoffeldyrkning er for dem; men vi må nu gennem udvalgsarbejdet prøve at veje disse hensyn mod hinanden.

Jeg synes, at de strafbestemmelser, lovforslaget indeholder, er temmelig strenge; der kan blive tale om fængsel i indtil 6 måneder. Det kan måske blive svært at afgøre, om en mand er lovovertræder eller ikke. I § 5 står der:

„Den, der er bekendt med, at planter eller plantedele, der er i hans besiddelse eller beror hos ham, er angrebet af nogen af de i § 1 omhandlede sygdomme eller skadedyr, skal straks gøre anmeldelse herom til statens plantetilsyn og må ikke afhænde eller fra stedet fjerne sådanne planter eller plantedele, medmindre han dertil har modtaget skriftlig tilladelse fra tilsynet.“

Jeg tror, at det ofte kan blive svært at afgøre, om vedkommende har været bekendt med, at planter eller plantedele i hans besiddelse er angrebet af nogen af de sygdomme eller skadedyr, som paragraffen tager sigte på, og om vedkommende således ifølge denne paragraf er lovovertræder; men det er naturligvis ikke mindst overtrædelser af de bekendtgørelser og forbud, der skal udstedes i henhold til loven, som straffebestemmelserne vil ramme. Jeg er klar over, at ordet „fængsel“ også står i loven af 1927, men jeg kunne have lyst til at spørge om, hvor mange gange der i løbet af disse 30 år er anvendt fængselsstraf i henhold til denne lov.

Lad mig slutte med at sige, at både om straffebestemmelserne og adskilligt andet gælder det, at vi må se nærmere derpå i det udvalg, som jeg regner med skal ned-